

(SRI A. G. RAMACHANDRA RAO).

APPENDIX.

Mysore Budget 1953-54.

(In lakhs of Rupees)

	Actuals, 1951-52.	Budget, 1952-53.	Revised, 1952-53.	Budget, 1953-54.
<i>Receipts—</i>				
Opening Balance	427'92	389'18	481'20	275'83
Revenue Receipts	1830'52	2001'62	1967'26	2062'25
Receipts from Debt Heads, Contingency Fund and Public Accounts.	13643'63	12978'17	14074'29	12516'06
Total ...	15902'07	15368'97	16522'75	14854'14
<i>Expenditure—</i>				
Revenue Expenditure	1834'54	2103'34	2021'01	2219'58
Capital Expenditure	294'99	504'99	501'18	562'27
Expenditure on Debt Heads, Contingency Fund and Public Accounts.	13291'34	12447'51	13724'73	11933'30
Closing Balance	481'20	313'13	275'83	138'99
Total ...	15902'07	15368'97	16522'75	14854'14
<i>New Result—</i>				
Surplus (+) Deficit (—)				
(a) On Revenue Account	(—) 4'02	— 101'72	— 53'75	— 157'33
(b) Outside Revenue Account ...	+57'30	+25'67	— 151'62	+20'49
(c) Net excluding Opening Balance.	+53'28	— 76'15	— 205'37	— 136'84

I wish to bring to notice that there are two mistakes in printing in the copy of this speech circulated to members. On page 13, for the word "current" it should be "coming". On page 17, in the statement, "Revenue" should be read as "Revised". I express regret for it.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn for lunch and meet again at Five Minutes to Four.

The House adjourned at Twenty-five Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Fifty-five Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER (Sri R. Chennigaramiah) in the Chair.]

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Schedule of Demands for Supplementary and Additional Grants for the year 1952-53.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I lay on the Table of the House the Schedule of Demands for Supplementary and Additional Grants for the year 1952-53, copies of which have already been distributed to members.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Sri Mohamed Imam may continue his speech.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, I will resume my speech. I will deal with some of the salient features which have been mentioned in the amendment. Anticipating the Budgetary position, I have stated that we are in a grave position so far as our financial position is concerned and that we are in for further taxation. My prediction has come true. The Finance Minister has

placed before us the Budget for the ensuing year and there he has mercifully proposed a series of taxation. He has proposed in his speech

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—

Are you speaking on the Budget?

Sri J. MOHAMED IMAM.—Not in detail. He has proposed in his speech the following taxation measures:

“(a) Rate of Health Cess to be increased by 50 per cent.

(b) Education Cess to be increased.

(c) Alteration in the tax structure of Motor vehicles.

(d) Increase of petrol tax.

In this he has not mentioned the rate at which there will be enhancement of motor vehicle tax.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—

Six annas.

Sri J. MOHAMED IMAM.—With regard to alteration in the tax structure I do not know what the scheme is. It requires further elaboration. It is quite silent regarding the details. But apart from this, I anticipate further heavy taxation measures.

Referring to the Five-Year Plan, I must say briefly what I feel. I will not at present enter into the merits or demerits of the Five-Year Plan. Suffice it for me if I say that these plans adopted by the present Governments always make me nervous both regarding their utility and their success. This is not the first Five-Year Plan so far as Mysore State is concerned. Previously a Five-Year Plan of Grow More Food was conceived by the previous Government of which the Sutradhari was Sri Mariappa who, I find, is not here. He promised that sufficient quantities of food would be grown by the year 1951 and in pursuance of that plan crores of rupees were spent with the result that in the year 1951 or even now we find that instead of being self-sufficient in food we are hopelessly short in food. They guaranteed all resources including the provision of bulldozers, desilting of tanks, improvement of seeds and all sorts of fantastic measures were adopted. All that was, to my mind, a waste and

nothing came out of it. We had another scheme of what was called Grow More Trees, Vanamahotsava. I think a good bit of amount was spent on this scheme. Everywhere there was jubilation and Ministers toured throughout the State to plant trees. Now we do not find anything here. Whatever plan is considered, it is all in theory and nothing in practice. These plans make me nervous because in my opinion they will end in nothing. They are theoretical rather than practical. The net result is that you will be spending crores of rupees and achieve nothing in return. The Hon'ble Minister has promised to set apart one or two days for discussing the details of this plan and I do not want to go into details but refer to one or two points.

4 P.M.

In the first place, any plan must be capable of being implemented. There must be ample resources. Now let us think of the Plan so far as it applies to the State of Mysore. The Plan as contemplated for the State of Mysore involves an expenditure of more than Rs. 36 crores and this amount is to be spent on Grow More Food Campaign, on social services, on growth of industries and other similar measures. But we need Rs. 36 crores and the State has to find Rs. 36 crores to meet the cost of implementing the Five-Year Plan. Is it practicable in the present state of affairs? Have you got the necessary resources? It is one of the conditions that we must have necessary resources or sources; but I must state with great regret that we have not got any means of implementing the scheme. Our budget is a hopelessly deficit one. We have no funds, no spare money, and how can we implement, in course of five years, this huge and costly Plan which needs Rs. 36 crores. I may state that it has been agreed to by the State Governments that they would levy further taxes to implement the scheme and here I may read one passage from a paper which will be of interest.

I have got it for my own information. You may believe it or not.

(SRI J. MOHAMED IMAM).

(A VOICE: From which Paper?). I do not know the name.

"It has however been worked out that if the Plans of the State Governments are to be fully implemented, they must be in a position to raise an additional revenue of Rs. 233 crores. It appears that the State Governments have already agreed to raise an additional revenue to the extent of Rs. 165 crores through land revenue and agricultural income-tax, irrigation rates and betterment levies, State commercial ventures like forest, electricity and minerals, estate duties, taxes on luxuries and economy in non-development expenditure."

You take the report for what it is worth. The States have already agreed to raise the land revenue and to levy other taxes. This is another danger.

SRI L. SIDDAPPA (Channagiri).—In this connection, may I submit this? If you only read the budget speech of Sri H. C. Dasappa for the year 1951-52, it is clear there that this Government has proposed to levy taxation to the extent of Rs. 8,00,80,000.

MR. DEPUTY SPEAKER.—In any case, it will appear before you.

SRI J. MOHAMED IMAM.—Whatever it may be, our entire expenditure to implement the Five-Year Plan has to be derived from extra taxation. The Mysore Government expect that out of the current revenue there will be a saving of nearly Rs. 4 crores. Other means of implementation are:

	Rs.
Loans from the open market.	9 crores.
Incomings from Deposits, etc.	5 "
Economies in expenditure.	4.4 "
Additional taxation.	8.80 "
Withdrawal from Reserves and Funds.	1.50 "

Thus the total resources available are Rs. 28 crores and odd. Central assistance expected is Rs. 8 crores. So the

total plan costs Rs. 36 crores. This is what we call:

“ಚಾಚಿಯಲ್ಲದೆ ಬಾಗರಿ ಆಡಿಸಿದಂಕೆ ಆಗು ತ್ತದೆ.”

They want to implement the plan without any means and the means they have suggested are really alarming as they impose a crushing burden on the people. To get an extra income to the extent of Rs. 9 crores through fresh taxation means, what should be the extent of taxation on the people? It will be enormous. We have got three years more of the plan. Two years have already elapsed. If distributed every year, Rs. 3 crores can be had only through taxation. The taxation on the people will be enormous. This is a situation which we cannot face. As it is, the people have been overburdened with taxation. After the democratic Government came into being, look at the series and number of taxes levied on us. Before the democratic Government came into existence, a number of public works were carried out and for decades there was not a single measure of extra taxation. Since democratic government came in, I think 12 items of fresh taxes have been levied, including sales tax, tax on petrol, tax on vehicles, on cloth, enhancement of excise duties and various other taxes, because the budget has become a heavily deficit one, because all our funds have been squandered, have been frittered away now on account of your mistake, negligence and unsound and unwise financial policy. Now you want the people to bear all these extra taxations to implement measures under the Five-Year Plan which may not be a success or which may not be useful. This is a very sorry state of affairs and apart from this, you want to impose these pin-prick taxes as I call them, *viz.*, enhancement of school fees and college fees. You do not take into consideration the economic situation prevailing in the country. Taxation must correspond to the economic condition of the people. Can you say that the earning capacity or economic condition has in any way improved? Taxing a man into prosperity, is quite different from taxing him to poverty. There are taxation

measures which aim to improve the condition of the people. It will be for his own good. That is not the case here. Our economic condition is deteriorating. Man is becoming poor and inflation is continuing and it is almost impossible to make both ends meet. When such is the case, you want to levy extra taxation, which undermines his very existence.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—In order to better his condition.

Sri J. MOHAMED IMAM.—That is what you said in the beginning. It is easy to say but it is difficult to implement; it is very easy to fall, but difficult to rise. On the plea of Five-Year Plan, if you impose taxations to meet this enormous expenditure, I will tell you, we will resist, the country will resist. You have been telling in season and out of season that you want the co-operation of the people; but what kind of co-operation you want? Give us any work. We will work free. For this kind of co-operation there is a limit. I must state in the beginning alone that the recommendations and proposals made by you are of a very dangerous nature which will not do any good to the country and if we adopt this Five-Year Plan, then we are committed to find Rs. 36 crores to implement it and after all we do not gain much. The Centre, I must say, has neglected the South. Out of the Centre sector, we are not in any way benefited. All important major projects are allotted to Northern India. Hirekud Project, Damodar Valley Project and many other works are in North India. They are spending Rs. 225 crores. All these are localised in an area, whereas in the case of Mysore, in spite of our repeated requests, they have not given anything. You have anticipated Rs. 8 crores. What is the grant they give us? This is the position about the Five-Year Plan. You say you are going to find Rs. 4 crores from the current revenue. How is it humanly possible when your budget is a huge deficit one, when your normal expenditure exceeds the normal income by crores, and when you are unable to balance this budget, how can you find

and save Rs. 4 crores to implement the Five-Year Plan?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—That was an old statement.

Sri J. MOHAMED IMAM.—And added to this, the Government very wisely or unwisely have committed themselves to other schemes. There is the scheme of educational reforms which will come before this House for consideration, and that involves an expenditure of more than Rs. 5 crores in the course of 5 or 10 years I forget the period. That is a distinct commitment.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is not before us now.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is mentioned in the address. This is not the only commitment of Rs. 36 crores. There are other commitments also. In the end, I must state that the people of Mysore are exposed to very grave and serious danger. You have reached the limit of taxation and if you want to implement the Five-Year Plan, you are going to tax indiscriminately without regard to their economic condition, without regard to their earning capacity. Then I am sure the whole State will be in a turbulent condition and the people will have nothing but curses on the Government which has been responsible for inflicting all these heavy burdens. Please avoid pin-prick taxations. For example, you have raised the rate on electric power under the Grow More Food scheme from 6 pies to one anna. That will come into operation from the first of April. You can get a few thousands of rupees; but what immense harm it does. I am cultivating paddy on one acre for the sake of experiment and till now I was paying 6 pies per unit and that would cost me Rs. 12 per month. If you enhance it by 6 pies per unit, it will be Rs. 24 per month for growing paddy in one acre and for six months I will have spent on current and power alone Rs. 150 to grow paddy in one acre. If you increase the rate from 6 pies to 1 anna, I have to pay an amount of power charges Rs. 24-25 per acre every month. I have calculated it, and for five or six months, I must pay Rs. 125 or so for growing paddy on one

(SRI J. MOHAMED IMAM).

acre with the help of irrigation pumps.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I am also growing paddy on lift irrigation. It will not cost so much. It has cost Rs. 18 per acre. Now it will cost Rs. 30 per acre.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Per month?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Not per month.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I have been paying Rs. 12 every month.

As a policy, Government were levying six pies per unit for power supply to pumping installations. It was to encourage the people to go in for more and more power supply. But you are making it impossible for the people to go in for power by increasing the rate of power supply. Suddenly increasing the rate to one anna is not easily understood by the raiyat. I therefore request you to give up this measure at once. You please give up this pin-prick taxation policy. It will do more harm than good.

I have given my short views on the Five-Year Plan. I must say that I have no congratulations for the Government. Last time, I was a bit conciliatory, because the Government had just then come into power. But during this one year I find that the Government are more arbitrary and more dictatorial and I would say that they are regardless of the happiness of the people. The remarks that I have made is for their own good. Finally, I thank you very much for the indulgence shown to me and I thank the Members of this House for their patient hearing.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved :

'Add the following at the end of the motion of thanks:—

"but regret that Your Highness's Address while clearly relating the gravity of the financial situation and the danger of further crushing burdens of taxation on the people, gives no assurance of administrative competence on the part of Your Highness's Government, which is busy with partisan

policies or of measures necessary to give relief to the people from their ever-increasing hardships".

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—I beg to move the following amendments.

I. 'Add the following at the end of the motion of thanks:—

"but regret to find that the Address contains references, evoking, however, a certain measure of enthusiasm, but, attended with suggestions which rendered the same unreal, and in particular, the following categories are noted with some concern:—

(a) the implementation of the Five-Year Plan, the recourse to a loan, and an additional taxation to the tune of 8'80 crores; the latter involving a burden certainly beyond the capacity of an over-taxed people;

(b) the reconstitution of the District Boards marks the end of a chapter of the changing moods of His Highness's present Ministers to the problem during the past few months. But it has only resulted in maintaining, in effect, the same old outline with a change merely in form, and thus to losing all opportunity to evolve an integrated chain of institutions—Taluk Boards and the Village Panchayets—in a scheme of decentralised administration and in conformity with the objectives envisaged under the Directive Principles of the Constitution;

(c) the concentration of big and key industries in and around Bangalore raises very many peculiar problems. It is also regretted that there is no indication of a clear plan to throw a network of small-scale and cottage industries throughout the State, both as a relief against the prevailing distress conditions and large-scale unemployment but also

as a long range policy and programme”.

II. ‘Add the following at the end of the motion of thanks :—

“but regret to find that the address contains references, evoking, however, a certain measure of enthusiasm, but, attended with suggestions which rendered the same unreal, and in particular, the following categories are noted with some concern :—

- (a) regret to find that no plans or programmes following the S. V. Rama Murthy Committee recommendations generally ensuring that the distress conditions which threatened most parts of the State during the last year and continue to threaten some of them still, would be removed on a permanent basis, are indicated therein;
- (b) nor has there been any clear indication of the pattern of economy measures undertaken to bring down the cost of administration and otherwise to improve the financial position;
- (c) the absence of any reference to the recently announced financial re-allocation between the State and the Centre, prompts an inference that there might have been a feeling of satisfaction in that behalf that is to be deplored”.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಡ್ತಿಗಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ re-allocation ಆದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿವರಣೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ಜವಾಬನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ 323 (2) ನೆಯ ಅನುಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

“It shall be the duty of a State Commission to present annually to the Governor or Rajpramukh of the State a report as to the work done

by the Commission, and it shall be the duty of a joint Commission to present annually to the Governor or Rajpramukh of each of the States the needs of which are served by the joint Commission a report as to the work done by the Commission in relation to that State, and in either case the Governor or Rajpramukh, as the case may be, shall, on receipt of such report, cause a copy thereof together with a memorandum explaining, as respects the cases, if any, where the advice of the Commission was not accepted, the reasons for such non-acceptance to be laid before the Legislature of the State.”

ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿವೆ. ಅದರ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿವರಣೆ ಕೇಳದೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತಲು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ, ಅವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಒಂದು ಸರಿಯನ್ನು ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರು ಅದನ್ನು ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಧಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ವರದಿ ಕೊಡುವುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್ —ಹಾಗಲ್ಲ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಆ ವಿಧಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಲಿ, ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವವಿದೆ. ಏಕೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಬಾರದು ?

ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಆಗಾಗ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ; ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಮತ್ತೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಿದೆಯೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಟ್ಟುಬಡುತ್ತೇನೆ.

ನನಗಿಂತ ಮೊದಲು ಮಾತನಾಡಿದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಗುರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಭರಾಮಣಿ).

ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ನನಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದರೂ ಅವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ. ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಹೊರಪಡಕಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಗಳು ನಾನಾ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಭಾರತ ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಿ ನೆಹರೂರವರು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಎದುರಿಗಿದ್ದೇಯಿರುವುದರಿಂದ ಸಭೆಯವರುಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ, ನಾನು ಯಾವ ಟೀಕೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಅಸಮಾಧಾನವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಯಾವ ಹಿನ್ನೆರೆಯಿಂದ ಈ ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಓದಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. "ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ, ನೀವೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೋಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಒದರಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲನೆಯ ದಿವಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ರಾಜರ ಭಾಷಣ, ರಾಜರ ಭಾಷಣವಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಧಾನಿ ಬರೆದುಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಕಳೆದ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನೆನು ಮಾಡಿದೆ, ಇನ್ನೆನ್ನೆನುಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದೆ ಎಂದು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಮಹಾರಾಜರು ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀರಿತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ತಂದು ಗೌರವಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು. ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. It is the duty of every one of us to study this place with reverent attention ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕರ್ಪೂರ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ರಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದೇಶ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ನೋಡಿದರೆ, ಮುಟ್ಟ family planning, ಎಂದರೆ ಕುಟುಂಬ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಈ

ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಒಂದು ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಂಟ್ರೋಲುಗಳಿದ್ದರೆ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆ ಜಯಪ್ರದವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನಿಂದ ಮೊಟಕುಮಾಡಿ, ಒಂದು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಇದರ ಮೂಲ ಸೂತ್ರ. ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದು. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಓದಿದರೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಫ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಕ್ಕುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗತಾನೇ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂ ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದೆಂತು? 8-80 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಕಾಲದಿಂದ, ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ, ಎಷ್ಟು ಕಡೆಯೂ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಐದು ವರ್ಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ? ಸಾಲ ಯಾವಾಗ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ? ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಹಣ ಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮೂಲಭೂತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡೋಣ, ಯಾರು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಕಂದಾಯ ಈಗಾಗಲೇ ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೋಗಿದೆ. ಜನ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರು ಹೊರುವಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ನೋಡೋಣ. ಹೊರದ ವರ್ಷ 101 ರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಬಂದಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಏನುಮಾಡುವುದು? ಕೇವಲ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಒಡುವುದೇ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಅಥವಾ ಕುತೋಹದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಜಯಪ್ರದವಾಗುವುದಾದರೆ, ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷವುಂಟು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೆ, ಇದೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಜಯಪ್ರದವಾಗಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು? ರಫ್ತು ದೇಶದ ಒಂದು ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಜಂ

ಪ್ರದಮಾಡಿವಾಗ ಆ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ದೇಶವೇ ವಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಾದಿಯಾಗಿ ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲರೂ ಈ ಕೆಲಸ ನಮ್ಮದು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿರು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ ವಾದ ಹಿನ್ನೆರೆಯಿರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಯಪ್ರದ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಾದರೂ ಅನೇಕ ಪಕ್ಷಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏಕಮುಖವಾದ ರಾಜ್ಯ ನಡೆಯು ತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗತನಗೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು ಅವರದೇ ಆದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗೊಂದಲವಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಿಜ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಏಕಮುಖವಾದ ರಾಜಕೀಯ ವಾತಾವರಣ ಬರುವ ವರೆಗೆ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯೂ ಕೂಡ ಜಯಪ್ರದವಾಗು ವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಡಿಸ್ಟ್ರೀಟರ್ ಪಿಪ್ ಬೇಕೆ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್.—ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ! ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ! ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಡಿಸ್ಟ್ರೀಟರ್ ಪಿಪ್ ಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನ ಸಿಕವಾದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಜಯಪ್ರದವಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷ ಹೋಗಬೇಕು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆರೆಯೇನು ? ಇನ್ನೂ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನು ರಾಜಕೀಯ ಹೋರಾಟ ನಡೆಯತೋ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಇಮಾಂ ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಉದಾ ಹಣೆಯನ್ನೇ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಯೆಂದಲ ಆರಾರಾ ಕಚೇರಿಗೆ ಬರುವಾಗ ದೇಶವೇ ಅವರ ಹಿಂದಿತ್ತು. ಅವರು ದೇವರೆಂಬ ಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿದ್ದು. ದೇಶದ 73 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಂದಿದ್ದರು. ಆಗ ಈ ಯೋಜನೆ ಜಯ ಪ್ರದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಚಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಎವರಿನುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

4-30 P.M.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಗಲುವ ಅಪಾರ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶ ಅಪಾರವಾದ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸ ಲಿಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪ್ಲಾನುಗಳಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ವರಿಂದ ಹಣಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿ ದ್ದೀರಿ. ಸಾಲವನ್ನೆತ್ತುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಹ ನಾವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಹೋಗಬಹುದೋ ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ಹೋಗಿ ಸಾಲವನ್ನೆತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರ ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ಕೇವಲ

ಎರಡು ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿ ಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯ ಪೈಕಿ ಈಗಾಗಲೇ 2 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿವೆ. ಇನ್ನು ನಮಗೇರಾ ಉಳಿದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕೇವಲ 3 ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಆಗ್ಗೆ ಉಳಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಕು.

ಇನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾರ್ಷವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಸೂಚನೆಬೇ ಕಾದ ಅಂಶಗಳಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ನಾನಿಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಈ ಡಿಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಕಛೆಯು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಟಕದ ಪ್ರಧಾನ ಕಥಾನಾಯ ಕರು ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು. ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶ ನದಲ್ಲಿ, ಅಧಿವೇಶನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿ ದುಹೋಗಿ ಇನ್ನೇನು ಸದಸ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೊರಡತಕ್ಕಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಕಾಲ ಕೊಂಚಮಾತ್ರವಿದ್ದಾಗ, ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಮನೂಬೆಯು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂತು. ಆಗ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಎಮ್ಮ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ, ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: "ಜೋಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪೋರ್ಟ್‌ಮನ್ ಆಗುವವರೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಪರ ವಾಗಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಬ ಲವಾಗಿರುವಂಥ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಮನೂಬೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಕಾರಿಂದಲೇ ನೀವು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮನೂಬೆ ಬಿದ್ದು ಹೋ ಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾ ದ್ದನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಳೆದ 20-25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನೊಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಮತ್ತು ಕಳೆದ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿ ದೇವೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಬಾರದಂತೆ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು ? ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬರಲಿ, ಆಗ ನಾವು ದಿನಕ್ಕಮೇಳದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಸಮಯ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ದಾರಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆ, ಅದರಂತೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು, ಕ್ರಮಕ್ರಮೇಣ ವಾಗಿ, ಒಂದು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಸಂತೋ ಷವುಂಟಾಗಲಾರದು. ಆ ಮನೂಬೆ ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುವಂತಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನೀವು ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟಾಭಿರಾಮೇ.)

ಕಾತರತೆ ನಿಮಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ತರುವಂಥ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರ ಸಮಿತಿಯು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೂ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಬರುವಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಂಥ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದ್ದರತಕ್ಕವರೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಮಿತಿಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೇವಲ ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಆಡಳಿತ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎಸ್ಕೋ ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ಒಬ್ಬರು, ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರಂಥವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆನೆಂದರೆ—ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ಕೆಲವರು ಬೇಗ ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಹಾಗೆ ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರಲ್ಲವೆಂದೇ ನಾನು ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಉದಾಹರಣೆ ನೊಟಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇನೂ ಕಂಡು ಬಾರದೆ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರಾಯನ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಗಳೇ ಇದ್ದಂತಾಗಿದೆ. ಸಭಾನಾಯಕರು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಓದುವಾಗ Government have decided ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಾವು ದನ್ನೂ ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು “ನಮಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ, ಆಗ ನೀವು ನೋಡಿ ನಾವು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯು ಮುಗಿಯಿತು; ಮತ್ತೂ ನನ್ನ ಅಪ್ಪಾ ತವಾನ ಕೂಡ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂತು. ಆದರೆ ನಾನು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು, ಅದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸಿರಬಹುದು. ಏನೆಂದರೆ—“ಇದು ಗಾಂಧಿ ರಾಜ್ಯ ಇದನ್ನು ಗಾಂಧಿ ದೇಶ ಎಂದು ಜನರು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು. ಆದರೆ ಅದಂಥ ಗಾಂಧಿ ರಾಜ್ಯವೋ ಮತ್ತೆ ಅದಂಥ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನವೋ ನನಗೆ ಎಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ; ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ಕೋಲಾರ ಇಂಥ ಪಟ್ಟಣಗಳವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಕೊಡದು; ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸತಕ್ಕವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೆ ಬರುಗಳಾಗಿ ಬಂದು ಅವರೇ ಆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವಂತೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅವುಗಳಿಗೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಒಂದು ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅಸೆ ಇಚ್ಛಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ರಾರ್ಡ್ ರಿಪ್ಪನವರವರು ಸ್ವಲ್ಪೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಈಗ 70-80 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ

ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅಂಥ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ದಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ನಾವು ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ರಂಗನಾಥನಂತೆ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರ ನಾಟಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.....

Mr. DEPUTY-SPEAKER.—I request Sri K. Pattabhiraman to avoid the word “Natak”. This Bill was placed before the House and consent of the House was taken and it has become an Act. The question is to give effect to the Act.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The old Bill has nothing to do with the newly brought Bill. In fact the new Bill that was brought before the House was voted down and it is not the old Bill.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟಾಭಿರಾಮೇ.—ಇಷ್ಟು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನನಗೆ ದೇವರು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆಷ್ಟು. ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇರಾಗಿ ಡೆರೇಷನ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಳು ಬಂದು, ಮೂರುಬಾರಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ, ಅಷ್ಟಿರಾಗಿ ಅವರು ತಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನಾದರೂ ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ; ಅಷ್ಟೆ.

ಇನ್ನು ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, Key-Industries ಅಂದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಜೀವನಾಯುಂಟಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ಈ ಒಂದೇ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗುವುದು ಎಷ್ಟು ಅನರ್ಥಕಾರಿಯೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ಇದನ್ನೊಂದು Strategy ಭದ್ರತಾದೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ—ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಜೀವನಾಡಿಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಇದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ!! ಈಗಲೇ ಬೆಂಗಳೂರು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣ. ಮುಂದೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆದರೆ ಏನು ನೆರವಾಗುವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ 6-7 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಮನೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಮಾಜಿ ಮೇಯರಾದ ಅನಂತರಾಮೇಶ್ವರರು ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ 7 ಲಕ್ಷವಲ್ಲ, 9 ಲಕ್ಷವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನೂ 20-30 ಸಾವಿರ ಜನಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದರೆಂದರೆ ಏನು ಅನರ್ಥವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಯೋಚನೆ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ! ಬಹಳ ಕಷ್ಟ !! ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಕಂಚೋಲಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವಾಗಲೂ ನಾನು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಪಡಿಸಿ 16 ಲಕ್ಷ ಊಟಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಸು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೋಲಾರ, ಮೈಸೂರು ಮುಂತಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೂ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳೂ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ತತ್ವವನ್ನನುಸರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಏನು ಅನರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಹತ್ತಾರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಸುಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಕರವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಮಿಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳವರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಾಗಿ ಮುಷ್ಕರ ಮಾಡಹೊರಟರೆ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಮ್ಮೇಲೇ ಸ್ತಂಭಿಭೂತವಾಗುತ್ತವೆ ! ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಗೊಡುವುದು ನನಸ್ಸಾನದ ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಏನು ಅನರ್ಥವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೇ ಮುಂತಾಗಿ ಕೆಲವು ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು ನಾನು ಅನೇಕಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗಲೂ ನಾವು ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು, ಕ್ಷಾಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಡವರಾದವರು ಅನೇಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಕ್ಕೆ 80 ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು, 8 ಅಥವಾ ಕೂಡ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರಹ ಅಪರಿಗಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ದಿನಕ್ಕೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ಅಣೆಗಳನ್ನಾದರೂ ದುಡಿದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಕ್ಷಾಮ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕ್ಷಾಮಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾವು ಗ್ರಾಮ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ವರುಷವೇ ಹೇಳಿದೆವು. ಹೇಳಿ ಆಗಲೇ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ತಿಂಗಳುಗಳಾದವು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಿನ ರಾಜಭಾಷಣದಲ್ಲೇನಾದರೂ ಸೂಚನೆಗಳು ಕಾಣಬರಬಹುದೆಂದು ಕಾದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ರಾಜಭಾಷಣದಲ್ಲೂ ಆ ಸೂಚನೆಯೇ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನಮಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು. ಈಗಾಗಲೇ ರಾಮಮೂರ್ತಿಯವರ ಕಮಿಟಿಯವರ ವರದಿ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಿವರಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಲು ಕಾತರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ಷಾಮ, ಕ್ಷಾಮ ಎಂದು ಈಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ಷಾಮಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ

ನಾನು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಅಲ್ಪ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲ, ಮಳೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷವೂ ರಾಗಿ ಬೆಳೆ, ಬತ್ತದ ಬೆಳೆ ಹೋಗಿದೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಈ ವರ್ಷ ಇನ್ನೂ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ಷಾಮಬರಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಮುಂತಾದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೋಲಾರ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷಾಮ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ರಾಮಮೂರ್ತಿಯವರ ರಿಪೋರ್ಟಿನಾರೂ ದರೂ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ನೋಡೋಣ ಎಂದಿದ್ದೇವೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ತುಮಕೂರಿನ ಸದಸ್ಯರೂ ಇದನ್ನೇ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವರ್ಷ ಆಗಲೇ ಕಳೆದುಹೋದರೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯ ಈ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿತಾಪ ಪಡುತ್ತಾ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಎಕಾನಮಿ ಮೆಷರ್ಸ್ ಮಿತವ್ಯಯ ವಿಚಾರವೇನನ್ನೂ ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಹೋದ ಸಲದ ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಹಿಲ್ಲರ ಪೋತಾ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾದು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ Economy measures ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಡಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ಆಡಳಿತದ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇವೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ economy measures ಯಾವುದೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಣಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ. ವೇದವಲ್ಲೇನೋ ಇಲ್ಲ "Government will do everything possible to wipe out the continuing deficits in the Budget" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಇವರು ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನವುಂಟಾಗಿದೆ. ಕಂದಾಯ ಕಿರಾಣಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ, ಸಾಲವನೆತ್ತಿ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳುವಾಗ, ಈ ಬೋತಾವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಪಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇನೂ ನಾನು ಜನರಲ್ಲಿ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಎಕಾನಮಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಾವುವೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇಶವು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭದ್ರತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದೊಂದು ದಿವಸವನ್ನು ವೃಥಾ ಕಳೆದರೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಂಥ ಸೂಚನೆಗಳಾವುವೂ ಇಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್)

ಕಡೆಯದಾಗಿ Financial Re-allocation ವಿಚಾರ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಲ್ಲ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "The distribution is on the whole fair and equitable" ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದಷ್ಟು ಇಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವೆಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾಸ್ಥಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವ ಪದಗಳು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಫೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಿಂದ, ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆದಾಗಿನಿಂದ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ, ಹಣ ಕಾಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಏನು ಹೇಳಿರುವಾಗಿಯೆಂಬುದನ್ನೂ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸವೂ ಈ financial allocation ವಿಚಾರವನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ 40 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರದವರು ಸೇರಿದ 60 ರಷ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳವರಿಗೆ ಸೇರಿದ 60 ರಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರದವರು ಸೇರಿದ 40 ರಷ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕನು ಜವಾಬು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಂಗಾಳ, ಬಿಹಾರದವರೂ ತಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನೂ ದೇಶಮುಖರವರು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಿರುವಾಗ ಇಂಥ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅವರು ಇವೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಬಾಬುಗಳು ಏನೇನಿವೆ, ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನಿದೆ, ಈಚೀಚೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ದೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ತೆರಗುತ್ತದೆ, ಹೇಗೆ ಅವರು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಅವರವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರೇ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಲೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಂತೆ ನಾವು ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ನಮಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೂಲ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತು. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಟೀಕೆಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ತಪ್ಪಾದೀತು. ಆಗಲೇ ಮರಿಯಪ್ಪನವರೂ ಭಿಮಪ್ಪನಾಯಕರೂ ನೂತನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾದುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಿಸುವ ಆಸಕ್ತಿ, ಅವರು ವಹಿಸಿರುವ ಮುತುವರ್ಜಿ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಆಸಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿತ್ವ ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಶ್ರೀಮಾಫ ಇಮಾಂರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಹಣ ಅವಶ್ಯಕ. ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ಬೇಗ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಅದೂ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಾರದೇಯಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿವೆ. ಚರ್ಚೆಗೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರವಿದೆ, ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಗತ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಾಫ ಲಂಕಣನವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಬಿಡಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಭಾಪತಿಗಳನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾಫ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಭೆ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರ ಕೊಡುವುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved:—

(i) Add the following at the end of the motion of thanks:—

"but regret to find that the Address contains references, evoking, however, a certain measure of enthusiasm, but attended with suggestions which rendered the same unreal, and in particular, the following categories are noted with some concern:—

(a) the implementation of the Five-Year Plan, the recourse to a loan, and an additional taxation to the tune of 8'80 crores, the latter involving a burden certainly beyond the capacity of an over-taxed people;

(b) the reconstitution of the District Boards marks the end of a chapter of the changing moods of His Highness's present Ministers to the problem during the past few months. But it has only resulted in maintaining in effect, the same old outline with a change merely in form, and thus to losing all opportunity to evolve an integrated chain of institutions—Taluk Boards and the Village Panchayets—in a scheme of decentralised administration and in conformity with the objectives envisaged under the Directive Principles of the Constitution;

(c) the concentration of big and key industries in and around Bangalore raises very many peculiar problems. It is also regretted that there is no indication of a clear plan to throw a network of small scale and cottage industries throughout the State, both as a relief against the prevailing distress conditions and large-scale unemployment but also as a long range policy and programme."

(ii) Add the following at the end of the motion of thanks:—

"but regret to find that the address contains references, evoking, however, a certain measure of enthusiasm, but attended with suggestions which rendered the same unreal, and in particular, the following categories are noted with some concern:—

(a) regret to find that no plans or programmes following the S. V. Rama Murthy Committee recommendations generally ensuring that the distress conditions which threatened most parts of the State during the last year and continue to threaten some of them still, would be removed on a permanent basis, are indicated therein;

(b) nor has there been any clear indication of the pattern of economy measures undertaken to bring down the cost of administration and otherwise to improve the financial position;

(c) the absence of any reference to the recently announced financial reallocation between the State and the Centre, prompts an inference that there might have been a feeling of satisfaction in that behalf that is to be deplored."

Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—Sir, I beg to move my amendment which reads as follows:

Add the following at the end of the motion of thanks:—

"but regret to find that the Government have not been able to follow a wise food policy, and that they have been ill-inspired on illusory grounds of cultural advancement to spend huge sums of State funds and that they have not been able to control the distressed condi-

tions of the State and that they have failed to follow the path chalked out in the Directive Principles of the Constitution."

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾ ನಾವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ನನಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಪಟಾಭಿ ರಾಮ್ ಅವರು ಅವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಪ್ರಮುಖರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಒಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ. ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೇ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಆಶೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ನುಮಾರು 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿವೆ, ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಿಂಗಣ್ಣ.—ಸರಿ, ಅವರ ಅಂಕಿಯಂತೆ, ಈ ವರ್ಷ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ, ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಹೇಸದಾಗಿ ದೇಶದ ಮುಂದಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿವಂತರಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನು? ಈಗ ಸಂಸ್ಕೃತವು 90 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅಸಂಸ್ಕೃತಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾವನೆಯಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ, ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂದಮೇಲೆ, ನಾವೊಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರವೆಂದು ಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಥಾ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ 1947ನೆಯ ಇಸವಿಗಿಂತ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೂ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಅದು ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಈಗ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಹರಿದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು, ಶಿವಶರಣರ ವಚನಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಯಾವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯವರು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕುವೆಂಪು, ಎಂದರೆ, ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಬರೆಸಿದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗಣ್ಣ).

ಹಿಂದಿನ ಶಿವಶರಣರ ವಚನಗಳು, ಧಾಸರ ಪದಗಳು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗೇ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಬೇರೆ ಯೋಜನೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಚಾರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಹೊರ ದೇಶದವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಸಂಸ್ಕೃತರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ತುಂಬ ಅನಾಥ. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಚಾರ ಯೋಜನೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ, ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಚಾರ ಯೋಜನೆ, ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸ್ಪೂರ್ತಿಡಾಯಕವಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ಜನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೊಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಾದರೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅದರ ಮುಖೇನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಇಜ್ಜತ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ? ಸುಮಾರು ಐದಾರು ವರ್ಷ ಇದು ನಡೆಯಬಹುದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಏರದೇಯಿರಬಹುದು. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾರ್ಕ್ ಮಾಡಯ್ಯ ಗೌಡರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾರ್ಕ್ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಅಥವಾ ಅವರನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿ. Semi-official bodyಯನ್ನು official bodyಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಇಲಾಖೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಕೆಲಸವನ್ನು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯವರು ನಾನಾ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನೋ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಈ ರೀತಿ ಬೇರೊಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಾಗ, ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎರಡು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡಿದರೆ ಐದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬದಲು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ನೀವೇನು 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಇದರಿಂದ ಕೇವಲ ಅಪಾರ ದ್ರವ್ಯ ನಷ್ಟವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದರಿಂದ ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ನಾನು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ

ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಆಹಾರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವಿಪುಲ ಡಿಬೇಟ್ ಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ಧಾನ್ಯಸಂಗ್ರಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು "ಲೆವಿ" ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿರುತ್ತದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅನೇಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ದಿವಸ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೋ ಅಂಥ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಲಹೆಗಳೊಂದೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆಯೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೋ ಅದನ್ನೇ ಅವರು ಇಂದಿಗೂ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಟೀಕೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಗೇನೋ ಒಂದು ಕೇವಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೇ ಹೊರತು ಅದೇ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಹಾರ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಆರ್ದರನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಡಿಬೇಟ್‌ಗಳಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ಸರಾಸರಿ ರೆಕ್ಕೆವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅನಂತರ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಂದಲೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದವಸ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟು ದವಸವನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ರೈತರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ಅದರ ದಾಮಾಪವನ್ನಾದರೂ ರೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಧಾನ್ಯ ವಸೂಲಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೆಲಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವಸೂಲಿಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ವಸೂಲಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೊಸ ಆಜ್ಞೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ವರ್ಷ ಧಾನ್ಯ ವಸೂಲಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೂ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಮುಖವಾಗಿ ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಆಹಾರ ಹತ್ತೋಟಿ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಸಭಾನಾಯಕರ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ನಿಟ್ಟು ಆ ಖೋತಾನನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೊರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಮತ್ತು ಮೋಟಾರ್ ಸ್ಪಿರಿಟ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ 30-40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಹಣದ ಅಭಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಹಾರ್ವೆಸ್ಟ್ ಆರ್ದರು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ 30-40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆ ಇಲಾಖೆಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕಾರಣ ನಾನು ಆ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಸೌತೂಗಿನಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ತನ್ನೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಸುಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೌಕರರುಗಳಲ್ಲಾ ರೈತರನ್ನು ಬಹಳ ತುಚ್ಛವಾದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ತುಂಬ ಗೌರವಸ್ಥರಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಆ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ತಾವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೇವಲ ಬತ್ತ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದವರೂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ರಾಗಿ, ಜೋಳ ಇತ್ಯಾದಿ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಏಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಕೂಲಿಕಾರ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಡ ಪಾಯಿಗಳಿಗೂ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ತಮಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಂತಃಕರಣವಿದ್ದರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ತಾವು ಬಂದಿತು ಈ 2-3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕಷ್ಟು ಈ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಏರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ತಾವು ಈ ರಾಗಿ, ಜೋಳದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಏರಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯ. ಆದಕಾರಣ ಈಗಲಾದರೂ ತಾವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು, ತಕ್ಷಣ ರಾಗಿ-ಜೋಳದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನೀಗ ಈ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಜೃದಿಷಿಯರಿ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದತ್ತಕ್ಕಿದ್ದು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ ಬೇಕೆಂದು ಕಾಣಿಸಿಟ್ಟುಪ್ಪಿನ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಹ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ 2 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವಾದರೂ ತಂದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಿಟಾಂಟೋಪ್ಪಿನ ನನ್ನ ತಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

MR. DEPUTY-SPEAKER.—How is it relevant to the Rajpramukh's speech? You can discuss all those things at the time of Budget discussion.

SRI M. LINGANNA.—Rajpramukh's Address is all-embracing.

SRI S. SRINIVASA IYENGAR.—He is suggesting that it is an omission in the Rajpramukh's Address.

MR. DEPUTY SPEAKER.—You cannot convert this into a general discussion unless there is mention made of it.

SRI M. LINGANNA.—This is one of the items enunciated in the directive principles, and as such, I can discuss it.

MR. DEPUTY SPEAKER.—There is nothing in this with regard to the Judiciary.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಿಂಗಣ್ಣ.—ಕೇವಲ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರ್ಬರಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಬಗೆಹರಿಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬರ್ಬರಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈಗ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವುಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಒರಿಸ್ಸಾ ಕೋರ್ಟಿನ ಒಂದು ಕಂಟಿಂಮೆಂಟ್ ಕೋರ್ಟು ಕೇಸು ಜಿಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಪ್ರಸಂಗ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ನಾಲ್ಕಾರು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved:—

Add the following at the end of the motion of thanks:—

“but regret to find that the Government have not been able to follow a wise food policy, and that they have been ill-inspired on ill-sory grounds of cultural advancements to spend huge sums of State funds and that they have not been able to control the distressed conditions of the State and that they have failed to follow the path chalked out in the Directive Principles of the Constitution.”

Both the amendments and Motion of Thanks are before the House and the debate will continue tomorrow.

The House will now adjourn and meet tomorrow at 12'O' clock.

The House adjourned at Ten minutes past Five of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Wednesday, 11th March 1953.